

Наприкінці липня цього року древній Чернігів відрядив своїх мешканців до сивочолого Львова на триденну екскурсію. Мандрівка з циклу «Дорогами рідного краю» була організована завідувачем науково-освітнього відділу Чернігівського обласного історичного музею імені В.В. Тарновського, істориком-краєзнавцем, чудовим організатором, професіоналом вищого рівня Наталією Самохіною. Поїздки з Наталією Євгеніївною — це завжди чіткість, узгодженість, надзвичайні враження.

Подолавши не таку вже й далеку відстань (680 км), ми опинилися зовсім в іншому вимірі, де живуть надзвичайно доброзичливі, відкриті, толерантні та гостинні люди. Місто європейського зразка, місто, яке, мабуть, найбільше постраждало від втрат найкращих синів України під час жахливих подій на Майдані, сьогодні ж — від подій на Сході. Місто, де

ЧЕРНІГІВ-ЛЬВІВ. ДОРОГА ДО ЄВРОПИ

ще не висохли сльози гірких і невідворотних втрат матерів, дружин та осиротілих дітей, воно все ж знаходить у собі сили радо зустрічати гостей з України та з-за кордону, відкривати двері своїх святинь, історичних пам'яток, представляти унікальні шедеври та знахідки.

Корець, Дубно, Золочів, Львів, Жовква, Олесько — маршрутами

міст та містечок, легендарними і героїчними шляхами наших пращурів подорожували чернігівці і змогли доторкнутися до славних, інколи гірких, сторінок давньої і сучасної історії нашої рідної України.

Подорож була не тільки позитивною і освітньо-пізнавальною, а ще й перевіркою на милосердя, добро, співчуття. Група чернігівців-мандрівників стала очевидцями жахливої ДТП, саме тоді виявилось, що серед нас є медичні працівники. Вірні клятві Гіппократа, вони вмить забули про свій відпочинок і кинулися рятувати потерпілих. Наше чудове місто Чернігів має пишатися своїми медиками, зокрема лікарем-анестезіологом міської лікарні № 2 Людмилою Ткаченко та медичними сестричками Н. Царенко, М. Дем'яненко, Т. Каменецькою, О. Малишевою. До приїзду карети «швидкої» усім потерпілим була надана кваліфікована пер-

ша допомога. Серед десятків, а може, і сотень тих, хто став свідком цього прикрого випадку на дорозі, жодного байдужого не залишилося, всі допомагали хто чим міг. Хочеться побажати нашому мужньому народу єдності, витримки і процвітання, бо все решту ми маємо.

Як мало ми ще знаємо свою Батьківщину, її поразки та звиятиги, перед нами ще стільки незвіданих доріг, стільки прекрасного і незнаного в нашому рідному домі. Але є сподівання, що співпраця з Наталією Самохіною, краєзнавцем Чернігівського обласного історичного музею імені В. В. Тарновського, відкриє перед нами ще багато невідомих сторінок. Подорожуйте та любіть свою Україну.

Валентина КАВІНСЬКА,
заступник директора
НБ ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка